

SvD fredag 28 april 2006

Svenska Dagbladets debattsida | Redaktör Sune Olofson | Telefon 08-135149
Biträdande redaktör Hans O Alfrédsson | Telefon 08-135694 | e-post brannpunkt@svd.se

BRÄNNPUNKT 5

NY SIFOUNDERSÖKNING 64 procent anser att staten ska göra det ekonomiskt möjligt för föräldrar att få vara hemma med barnen tills de är fyra år. Regeringen driver en ensidig kollektiv barnomsorg utan stöd i opinionen, skriver kd-ledaren **Göran Hägglund** tillsammans med bland andra sin företrädare **Alf Svensson**.

Föräldrar vill sköta hemma

Stat och kommuner betalar i genomsnitt 90 procent av kostnaden för platserna i förskolan. Det handlar om 70 000-145 000 kronor per plats. På marginalen erbjuds alternativ till daghem, närmare bestämt familjedaghem.

Men den som föredrar att stanna hemma med de egna barnen får inte del av det generösa stödet till barnomsorgen.

Runt om i landet växer Föräldraprotest, engagerade medborgare ställer krav på rättvisa och valfrihet i barnomsorgen.

På första maj förra året genomfördes en sådan manifestation i Uppsala. Taget samlade fler deltagare än vänsterns och socialdemokraternas demonstrationer tillsammans. Nu på första maj kommer samma krav om myndigförklaring av föräldrarna att ställas i Uppsala igen.

I några fall har kraven på valfrihet fått gehör på den kommunala nivån. Men då säger regeringen ifrån. Föräldrar som vill ha större valfrihet är inte representativa, anser socialminister Berit Andnor. Hon har fel.

Sifo har i en undersökning den 18-20 april ställt följande fråga: anser du att samhället ska göra det ekonomiskt möjligt för föräldrarna att få vara hemma med sina barn tills de är fyra år? 64 procent svarar ja. Bara 27 procent säger nej.

Bland dem som har barn i åldern upp till två år anser 73 procent att det borde vara ekonomiskt möjligt att få vara hemma.

Kristdemokraterna kräver nu större valfrihet när det gäller barnomsorg.

FOTO:SCANPIX

1000 väljare är tillfrågade. En klar majoritet vill att det ska vara möjligt att vara hemma med de små barnen. Om man jämför detta med de 13 månaderna i dagens föräldraförsäkring blir gapet mellan väljarnas önskemål och de valdas politik uppenbart.

Ordet "kvinnofälla" dyker ofta upp när möjligheten att vara hemma kommer på tal. Som om omsorg om de nära och kära skulle kunna liknas vid fångenskap.

Gäller det i så fall också när människor tar hand om äldre anhöriga eller om handikappade barn?

I gruppen kvinnor i åldern 30-49 år stöder hela 71 procent valfrihetslinjen. Bland dem som har barn i åldern upp till två år anser 73 procent att det borde vara ekonomiskt möjligt att få vara hemma. Detta handlar alltså om de föräldrar som just har skolat in sina barn på dagis,

eller snart kommer att göra det. I brist på andra möjligheter.

En uppdelning efter sysselsättning visar att det starkaste stödet för möjligheten att vara hemma-förälder finns inom LO. Där stöder 76 procent en sådan reform, vilket kan jämföras med 67 procent inom TCO och 51 procent inom Saco.

Det är märkligt att socialdemokratin så ensidigt träder fram till den kollektiva barnomsorgens försvar. 65 procent av socialdemokraternas väljare vill att den ekonomiska möjligheten att vara hemma med barnen ska finnas.

Bara bland kristdemokrater och centerpartister är stödet starkare.

Små barn är individer, med egna förutsättningar och behov. Det är en insikt som kommer till uttryck i FN:s barnkonvention. Utgångspunkten är att barnets bästa ska vara

vägledande i allt som rör barnen. Om vi tar den uppmärksamheten på allvar vore det mest naturliga att familjerna fick välja hur omsorgen om barnen ska utformas.

Det som idag kallas barnomsorg är snarare en omsorg om arbetsutbudet. Familjen betraktas som en produktionsenhet i den ekonomiska samhällsnyttans tjänst, en vinstmaximerande institution som alstrar nya arbetare och skattebetalare, samtidigt som föräldrarna jobbar vidare.

Som Berit Andnor har skrivit i sitt veckobrev: "Det samhälle vi har idag, den standard vi tar för given och den demografiska utvecklingen kräver att alla arbetar."

Många människor vänder sig mot det system som har fått fäste. Flertal är inte alltid detsamma som högsta klokskap.

Majoriteten kan ha fel. Men när en tydlig majoritet av svenska folket har önskemål om något som förefaller i högsta grad rimligt, nämligen att små barn ska kunna få vara tillsammans med sina föräldrar, då är det väl ändå rätt märkvärdigt att de som makten haver envisas med att slå dövörat till?

Kristdemokraterna är det parti som tydligast tagit ställning för valfrihet i barnomsorgen och i riksdagsvalet driver frågan om kommunala värnadsbidrag. Undersökningen visar att det finns ett starkt stöd för den linjen. Medborgarna vill att det ska finnas verklig valfrihet inom barnomsorgen. Den borde bli verklighet.

GÖRAN HÄGGLUND
partiförande (kd)

MARIA LARSSON
vice partiförande (kd)

ALF SVENSSON
riksdagsledamot (kd)

MIKAEL OSCARSSON
riksdagsledamot (kd)

SvD.se

Diskutera artikeln

• svd.se/brannpunkt

Brännpunkt 25/4.

REPLIK | Nazism

Fel igen och lågvattenmärke av Leijonborg

Folkpartiet borde anlita en historiker innan Lars Leijonborg och Erik Ullenhag försöker skriva historiska debattartiklar. Annars blir det bara fel.

Angående partiets stöd till Nazitysklands anfallskrig midsommaren 1941 skriver Leijonborg (SvD Brännpunkt 25/4):

"Fp sågs 1941 ha röstat ja till 'svenskt stöd till nazismens krig'. Påståendet måste avse frågan om transitering av tysk trupp genom Sverige. Alla partier i samlingsregeringen stödde den eftergifften gentemot Tyskland. Motståndet var större i folkpartiet än i de andra partierna."

Detta är faktafel. Den socialdemokratiske riksdagsgruppen röstade nej. Folkpartisterna röstade ja. Punkt. Jag hade hoppats att Lars Leijonborg efter mitt inlägg (11/4) skulle ha fått ett väckt intresse.

Hurdant var folkpartiets förhållande till Nazityskland? Vilket var partiets stöd till Hitler? Vilka lärdomar kan man dra av historien?

I stället för att kalla till seminarium och diskussion väljer Leijonborg att kalla budbäraren för historieförfalskare. Det är ett lågvattenmärke.

Anser alltså Leijonborg att hans partis roll under kriget inte får diskuteras? Att med grova förolämpningar slå ner på en journalist som försöker diskutera historien?

Hur allvarligt menat är egentligen Leijonborgs utspel om att granska Sveriges agerande 1939-45? Handlar det bara om icke-folkpartister? Handlar det bara om valår?

Leijonborg menar att det var okej för folkpartiet att stödja nazismen 1941 eftersom andra partier gjorde detsamma. En mycket märklig inställning.

HENRIK ARNSTAD
journalist och historiker

INLÄGG | Regeringen måste gripa in

Telia Sonera hotar bredbandsutvecklingen

Enligt färsk statistik från OECD kommer Sverige först på nionde plats när man jämför bredbandsanvändandet i olika länder. Vi har hamnat på efterkälken när det gäller utbyggnaden av ADSL, bredband via telenätet, det enda rikstäckande bredbandet.

Det avgörande hindret för en snabbare utbyggnad av bredband i Sverige är Telia Soneras agerande gentemot sina konkurrenter.

Telia Sonera håller på att skapa sig ett de facto monopol som bredbandsleverantör för hälften av Sveriges hushåll.

De statliga myndigheterna Post och telestyrelsen, PTS och Konkurrensverket har upprepade gånger konstaterat problemen och riktat kritik mot Telia Sonera. Mängden av beslut mot Telia Sonera är anmärkningsvärd, lika anmärkningsvärt är Telia Soneras aktiva motarbetande av besluten.

Tele2 presenterar i dagarna rapporten "Telia Soneras monopol hotar Sveriges bredbandsutveckling". I denna konstaterar vi att nuvarande utveckling riskerar att leda till en uppdelning av befolkningen i ett A-lag och ett B-lag. Storstadsborna

i A-laget får många leverantörer och tekniska lösningar att välja på, låga priser och höga överföringshastigheter. B-laget i glesbygden blir hänvisade till en teknisk lösning från en leverantör till högre priser och lägre överföringshastigheter.

Ett grundläggande problem är att regeringen har dubbla och snävmellan motstridiga intressen i förhållandet till Telia Sonera. Å ena sidan är man myndighet, å andra sidan är man ägare. Detta är, milt uttryckt, olyckligt.

Den radikala lösningen är att staten renodlar sin myndighetsroll genom

att dels sälja sitt innehav i Telia Sonera, dels särskilja accessnätet från Telia Sonera.

Det finns också andra modeller för ökad konkurrens. Oavsett vilken väg man väljer måste regeringen nu agera med kraft för att bryta den negativa utvecklingen på bredbandsmarknaden.

NICLAS PALMSTIERNA
vd Tele2 Sverige
JAN TJERNELL
chef juridik, Tele2